

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης
και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Με την συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 22ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΣΔΔΑ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΜΑΘΗΜΑ: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (14/07/2012)

Θέμα 3^ο:

Α) Πώς συγκροτείται, πώς ασκείται και πώς ελέγχεται, υπό το πρίσμα της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, η εκτελεστική εξουσία:

- α) στην προεδρική Δημοκρατία;
  - β) στην ημιπροεδρική Δημοκρατία;
  - γ) στην (προεδρευόμενη ή βασιλευόμενη) κοινοβουλευτική Δημοκρατία;
- Β) Είναι επίκαιρη και γιατί η σχετική συζήτηση στην Ελλάδα;

ΜΑΘΗΜΑ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ (15/07/2012)

Θέμα 3^ο:

Α) Αναλύστε την έννοια των εξωτερικών οικονομιών και επιβαρύνσεων, τα αίτια που τις προκαλούν και τις επιπτώσεις που συνεπάγονται για την κοινωνία και την οικονομία.

Β) Ποια μέσα έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη για την ενθάρρυνση – αποθάρρυνση δραστηριοτήτων που προκαλούν εξωτερικές οικονομίες και επιβαρύνσεις.

Γ) Με βάση τα παραπάνω, σχολιάστε την περίπτωση της ρύπανσης του περιβάλλοντος.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ: ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (2/11/2012)

Θέμα 2^ο:

1. Ποιο είναι κατά την άποψή σας το νόημα και το περιεχόμενο μιας μεταρρύθμισης που θα αποσκοπούσε στην καθιέρωση «Επιτελικού κράτους» στη χώρα μας;
2. Ποιές θα ήταν, ειδικότερα, οι επιπτώσεις μιας τέτοιας μεταρρύθμισης:
  - α) στην οργάνωση και λειτουργία της Κεντρικής Διοίκησης;
  - β) στην οργάνωση και λειτουργία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης;
3. Ποιά θα ήταν, κατά την άποψή σας, η ενδεδειγμένη πορεία μετάβασης προς το «Επιτελικό Κράτος»;

ΦΑΚΕΛΟΣ: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ-ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ (08/12/2012)

Θέμα 1^ο:

Α) Η επίδραση της πολιτικής περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αντίστοιχη ελληνική, θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική. Πώς εκφράζεται αυτή η επίδραση στους τομείς της νομοθεσίας και της θεσμικής οργάνωσης της ελληνικής πολιτικής περιβάλλοντος;

Β) Να αναλυθεί η έννοια της βιώσιμης ανάπτυξης. Πώς αξιολογείτε τον ρόλο της Στρατηγικής «Ευρώπη 2020» στην ενσωμάτωση της βιώσιμης ανάπτυξης στην εθνική αναπτυξιακή πολιτική;

Γ) Πώς συνδυάζεται η βιωσιμότητα και η πράσινη οικονομία με την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και την αξιοποίηση των πόρων, στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής;

ΦΑΚΕΛΛΟΣ: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ-ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ (09/11/2012)

Θέμα 3^ο:

Α) Ένα από τα προβλήματα των ευρωπαϊκών πόλεων, που καταγράφεται στις εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είναι αυτό του «χωρικού διαχωρισμού», άλλως «χωροταξικού διαχωρισμού». Τι δηλώνει ο όρος αυτός; Υφίσταται σήμερα πρόβλημα χωρικού διαχωρισμού στις ελληνικές πόλεις, ιδίως στις μεγάλες, και, αν ναι, γιατί;

Β) Τι σημαίνει ο όρος «συμπαγής πόλη» και πώς συνδέεται με την πολιτική των αστικών αναπλάσεων;

Γ) Ποιες είναι οι σημαντικότερες κοινωνικο-οικονομικές μεταλλαγές που υφίστανται τα τελευταία χρόνια οι ελληνικές πόλεις, ιδίως οι μεγάλες, και πώς αυτές επιδρούν στο αστικό περιβάλλον;

ΦΑΚΕΛΛΟΣ : ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ (12/11/2012)

ΘΕΜΑ 2^ο:

1. Με βάση τις προϋποθέσεις που θέτει η Θεωρία των Πόλων Ανάπτυξης, να προσδιορίσετε τους πόλους ανάπτυξης στον ελλαδικό χώρο.
2. Να παρουσιάσετε το πρότυπο της Ολοκληρωμένης (Ενδογενούς – Τοπικής) Ανάπτυξης. Πώς αντιλαμβάνεσθε τη σχέση του με την Καινοτομία και τις Νέες Τεχνολογίες; Να εξετάσετε κατά πόσον ο συνδυασμός των παραπάνω πολιτικών μπορεί να δώσει απάντηση στην κρίση της ελληνικής οικονομίας.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ: ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ (14/11/2012)

Θέμα 3^ο:

Α) Αναφέρετε ορισμένα μειονεκτήματα του Νομισματικού Συστήματος των κυμαινόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Β) Αξιολογήστε κριτικά το Νομισματικό Σύστημα του Κανόνα του Χρυσού.

Γ) Πώς κρίνετε το μέλλον του ευρώ;

ΦΑΚΕΛΛΟΣ: ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ (15/11/2012)

Θέμα 3^ο:

1. Χρειάζεται η ευρωζώνη έναν οργανισμό κατά το πρότυπο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου;
2. Μπορεί να αποτελέσει η «Συναίνεση της Ουάσιγκτον» το πλαίσιο αρχών μιας διεθνούς οικονομικής συνεργασίας;
3. Είναι δυνατή, από ποιούς και πώς η παραγωγή «διεθνών δημόσιων αγαθών χωρίς παγκόσμια διακυβέρνηση» κατά τη γνωστή ρήση του Ch. Kindleberger;

ΦΑΚΕΛΛΟΣ: ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ (16 Νοεμβρίου 2012)

Θέμα 3^ο:

Α) Δίνεται η έξοδος λογικού κυκλώματος

Είσοδοι			Έξοδος
A	B	C	E
0	0	0	1
0	0	1	0
0	1	0	0
0	1	1	1
1	0	0	1
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	0

Να γράψετε την συνάρτηση Boole με υλοποίηση πυλών NOT και EXOR.

Β) Να δώσετε το λειτουργικό διάγραμμα ενός αθροιστή δύο δυαδικών αριθμών 6 bit με έξοδο το υπόλοιπο.

Γ) Να εξηγήσετε την αρχή οργάνωσης της κεντρικής μονάδας επεξεργασίας ενός συμβατικού υπολογιστή. Ποιος ο ρόλος των καταχωρητών στην κατασκευή της μονάδας.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (16 /11/2012)

Θέμα 1^ο :

Ποιο είναι το περιεχόμενο των αλλαγών στο σύστημα των συλλογικών συμβάσεων και του τρόπου διαμόρφωσης των μισθών στην Ελλάδα κατά την περίοδο 2010-2012;

Αναλύσατε τις σχετικές ρυθμίσεις .

ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

ΜΑΘΗΜΑ: ΑΓΓΛΙΚΑ (05/11/2012)

ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

The middle classes have always been the bulwark of society. Aristotle believed they were democracy's secret weapon – the protectors of social values, the moderators of political extremism, ramparts of reason over fiat and believers in a society run by laws instead of by strongmen. They have also been the engines of economic growth, setting the stage centuries ago for the expansion of capitalism and global trade, and continuing through the ages to snap up every new gadget or service in sight. Now, with the Western middle class sinking into debt and distress, many economists look to a new emerging-market middle class as the potential foundation for a new age of global safety and prosperity. As China, Brazil, Russia, Turkey, India, Indonesia, and other large developing nations became more prosperous, it was always assumed that they would become more like the suburbs of Washington or London – liberal, democratic, market-friendly bastions not only of Western-style consumerism but also of political liberty. With time and wealth “they” would become like “us”.

The truth is that “they” are not becoming just like “us”. Now the boom is mainly in emerging markets and their leaders will increasingly choose to alter Western models to their own national specs. More state control rather than less will likely become the norm, as long as countries like China and Brazil continue to do well. The emerging market giants – South Africa, Turkey, and others – will also be more aggressive about standing up for themselves. Likewise, old friendships between countries like India and Russia will cool as the countries develop in different ways and see themselves as having less common ground.

It is also worth remembering that the new middle classes are psychologically driven by an odd mixture of pride and insecurity. They are the agitators, unwedded to the status quo. The developing world's new consumers may have unleashed tremendous new energy at the checkout counter. But their ability to become a force for better government, greater freedoms, less corruption, and more economic liberty is much less certain. “They” have a very long way to go before becoming “us”.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

Το 1990 ως Υπουργός Παιδείας στην Υπηρεσιακή τότε Κυβέρνηση Ζολώτα είχα επιτύχει να αποτρέψω οιαδήποτε απεργία των εκπαιδευτικών με αγώνα μου έως την υπερκόπωση. Συνέβαλε όμως στην επιτυχία μου αυτή και η παραίτησή μου από τον υπουργικό μισθό. Η κυβέρνηση εκείνη ασκούσε πολιτική αυστηρότατης οικονομικής λιτότητας. Όταν όμως την επικαλέσθηκε ο Πρωθυπουργός για να δικαιολογήσει την άρνησή του προς μικρή έστω αύξηση του πολύ χαμηλού μισθού των εκπαιδευτικών (πλην των Καθηγητών Πανεπιστημίου), απευθύνθηκα στην ηθική ευαισθησία του και εισηγήθηκα έκκλησή του προς τους Υπουργούς για παραίτηση από τον υπουργικό μισθό, καθώς άλλωστε ήμαστε σχεδόν όλοι ενεργεία ή συνταξιούχοι Καθηγητές, και πρόβαλα ως επιχείρημα: Πώς να συστήσω υπομονή στους γλισχρόμισθους εκπαιδευτικούς, όταν εγώ εισπράττω κανονικά τον παχύλο υπουργικό μισθό; Μου απάντησε ο ευγενέστατος Πρωθυπουργός, ότι αδυνατεί να επιβάλει την ηθικά ωραία πρότασή μου. Εγώ τότε αρκέσθηκα να τηρήσω την πρότασή μου, έστω και μόνος. Ζήτησα όμως να μάθουν την παραίτησή μου από τον υπουργικό μισθό υπέρ του Δημοσίου οι συνδικαλιστές εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών μόνο, και όχι τυχόν οι δημοσιογράφοι. Στο Αρχείο μου υπάρχει η για τη μη λήψη του μισθού βεβαίωση της Οικονομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου, η εκδομένη τότε για χρήση της ως αρνητικού αποδεικτικού στη φορολογική δήλωσή μου. Αλλά και ο Πρωθυπουργός, νομίζω, δεν είχε εισπράξει τον μισθό του ως Πρωθυπουργού.

ΜΑΘΗΜΑ: ΓΑΛΛΙΚΑ (10/11/2012)

La semaine dernière la Bundesbank a indiqué dans son rapport annuel qu'il faudrait dans les prochaines années environ 200 000 immigrés de plus par an pour palier son déclin démographique et stimuler la croissance économique. Autant dire que cette annonce résonne chez nous comme une provocation tant nos débats sur l'immigration sont depuis bien longtemps structurés par l'idée d'une immigration forcément massive, menaçante et dangereuse. Une obsession, alors : comment réduire cette immigration que beaucoup perçoivent comme un fardeau que notre pays porte sur ses frères épaules ?

Ce totem du "coût" de l'immigration, il faut le renverser une fois pour toutes. Notre pays a besoin de l'immigration, non seulement parce que elle enrichit nos arts, nos sciences et notre langue (et pas que notre

sport !) et contribue au rayonnement de la France dans le monde, mais aussi (surtout ?) parce qu'économiquement elle est très rentable.

En premier lieu, rappelons que l'immigration n'est pas en augmentation constante depuis des décennies mais reste stable dans notre pays depuis 1975.

Sur l'idée, vieille comme la notion même d'immigration, que les étrangers piqueraient les emplois des Français et contribueraient ainsi à accroître leur chômage, elle est fautive et tous les économistes sont d'accord là-dessus : les immigrés occupent en effet une vaste partie des emplois que les natifs délaissent, soit parce qu'ils sont trop pénibles, soit parce qu'ils sont dévalorisés. Il n'y a donc pas concurrence entre les immigrés et les natifs sur le marché de l'emploi mais complémentarité.

Secundo, les immigrés coûteraient très cher à la collectivité nationale. Faux, là encore. Au contraire même. En dépit du fait que les immigrés en provenance des "pays-tiers" (extra-européens) bénéficient davantage des transferts sociaux (allocations chômage, allocations familiales...), leur contribution nette aux comptes publics est positive, ne serait-ce qu'en raison des taxes et impôts qu'ils acquittent dans notre pays, mais aussi parce que la plupart des immigrés sont des actifs qui cotisent.

ΜΑΘΗΜΑ: ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ (10/11/2012)

Staatsmodernisierung

Die Modernisierung des Staates bei einer gleichzeitigen Optimierung der internen Strukturen der Verwaltung („Staatsmodernisierung“) ist eine der politischen Schwerpunktaufgaben. Eine Verbesserung der Verwaltungsstrukturen und -prozesse stellt dabei keine einmalige, sondern vielmehr eine dauerhafte Aufgabe dar. Der Staat denkt dabei weit voraus: Die aktuell mit der Staatsmodernisierung verbundenen Ziele sind ebenso wie die praktische Umsetzung von Projekten und Maßnahmen zum Nutzen des Bürgers derzeit bis in das Jahr 2020 angelegt.

Der finanzpolitische Rahmen:

Der finanzpolitische Rahmen ist sowohl von den Folgen des demografischen Wandels als auch vom Auslaufen der Mittelzuweisungen aus dem sog. Solidarpakt bestimmt. Die damit verbundenen Einnahmerückgänge sorgen für einen Optimierungsdruck auch und gerade bei der Verwaltung des Staates.

Der internationale Wettbewerb:

Die Globalisierung eröffnet dem Land, seinen Bürgerinnen und Bürger, aber auch seinen Unternehmen zahlreiche Chancen. Gleichzeitig verschärft sich der internationale Wettbewerb. Der Staat sieht sich hier vor allem in der Pflicht, attraktive Standortbedingungen, eine Entlastung von unnötiger Bürokratie sowie geeignete Rahmenbedingungen für Bildung, Forschung und Entwicklung zur Verfügung zu stellen.

Der wissenschaftlich-technische Fortschritt:

Der wissenschaftlich-technische Fortschritt schreitet unablässig voran und äußert sich nicht zuletzt in einem veränderten Kommunikationsverhalten von Bürgern und Unternehmen, als auch in einer geänderten Erwartungshaltung an die Arbeitsweisen des Staates – In seiner Orientierung an den Bedürfnissen der Bürger und Unternehmen sieht sich der Staat in der Pflicht, die Möglichkeiten moderner Informations- und Kommunikationstechnologie zu nutzen und den Bürgern neue Kommunikationswege mit seiner Verwaltung zu eröffnen.

ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΠΑΝΙΚΑ (10/11/2012)

Μεγάλη μερίδα των εργαζομένων στους ευρωπαϊκούς θεσμούς απήργησαν σήμερα Πέμπτη στις Βρυξέλλες, μια ημέρα πριν από το συμβούλιο των υπουργών Οικονομικών της ΕΕ που θα είναι αφιερωμένο στον προϋπολογισμό της, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις περικοπές στις δαπάνες της Ένωσης που αξιώνουν τα κράτη-μέλη και για τις επιθέσεις που δέχονται για το προνομιακό μισθολογικό τους καθεστώς.

Περίπου 500 άτομα συγκεντρώθηκαν το μεσημέρι στο προαύλιο της εισόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να διαδηλώσουν εναντίον των μέτρων, που απειλούν τη λειτουργία των ευρωπαϊκών θεσμών και τη δυνατότητα να κάνουν προσλήψεις. «Ο συνολικός προϋπολογισμός της ΕΕ κοστίζει 0,67 ευρώ καθημερινά ανά πολίτη», υπενθυμίζουν σε κοινή τους ανακοίνωση τα εργατικά συνδικάτα των υπαλλήλων. «Ζητούμε από τα κράτη μέλη να αποκτήσουν το θάρρος να πούνε στους πολίτες τους πως η μείωση του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού θα επισύρει ένα ακόμη μεγαλύτερο κόστος για τον καθένα τους: το κόστος της μη Ευρώπης ή το κόστος της λιγότερης Ευρώπης», υποστήριξαν.

Από την κινητοποίηση αυτή προκλήθηκε σημαντική αναστάτωση στη λειτουργία των υπηρεσιών των Βρυξελλών: ο Ιταλός επίτροπος Βιομηχανίας αναγκάστηκε να μην κάνει τις δηλώσεις του στη μητρική του γλώσσα, διότι στην αίθουσα δεν βρισκόταν κανείς να μεταφράζει. «Πέραν της σοβαρής υποβάθμισης των εργασιακών συνθηκών στους θεσμούς της ΕΕ θα υπονομεύσει μετά βεβαιότητας τη δυνατότητα των θεσμών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους προς το προσωπικό και προς τους ευρωπαϊούς πολίτες», προσθέτει στην ανακοίνωσή της η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημοσιοϋπαλλήλικών Ενώσεων. Αύριο, οι υπουργοί Οικονομικών θα προσπαθήσουν στις Βρυξέλλες να βρουν τη χρυσή τομή με το Ευρωκοινοβούλιο,

όσον αφορά την αύξηση της συνεισφοράς προκειμένου να καλυφθούν οι δαπάνες του προϋπολογισμού για το 2012 και για να συνταχθεί ο προϋπολογισμός της Ένωσης για το 2013. Οι διαπραγματεύσεις προοιωνίζονται δύσκολες, διότι οι κυβερνήσεις των πιο εύπορων κρατών απορρίπτουν τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ζητούν γενναίες περικοπές σε όλους τους τομείς της, ιδίως αυτές που αφορούν τη διοίκηση.

ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΠΑΝΙΚΑ 10/11/2012

Sin clases medias no hay lógica urbana

La socióloga holandesa Saskia Sassen estudia el afán de autodestrucción de las metrópolis globales

Luis Alemany | Madrid

“Soy profesora e investigadora, fui reclutada por Joseph Stieglitz cuando trabajaba en la Universidad de Chicago para que me fuera con él a Columbia. Nací en Holanda, viví en Buenos Aires y por eso tengo este acento en español. Mi familia se fue a Roma y pasé dos años en Italia. Después, me instalé en Estados Unidos. Siempre he sido una inmigrante. Creo que esa es la clave de mi modalidad de pensamiento”.

Con ustedes, Saskia Sassen, socióloga y una de las coautoras del libro *Valores y ética para el siglo XXI*. En sus páginas, Sassen aborda el problema de la ciudad global, la crisis de todos los valores positivos que la ciudad había tenido desde los tiempos de Jericó.

“El gran poder de la ciudad es que en ella se juntan tantos elementos diversos que al final ninguno domina. Es un sistema abierto y complejo. La ciudad es como un niño respondón que dice no a quienes le quieren mandar”, explica Sassen.

Pero... “Pero hay tendencias que rompen con esas características. Por ejemplo la desigualdad. En una ciudad como Nueva York siempre habrá desigualdades, pero hay niveles y niveles. En 1980, el 1% más rico de Nueva York se llevaba el 12% de los salarios. En 2012, se lleva el 40%. El empobrecimiento de las clases medias ataca la lógica urbana, destruye cosas muy buenas, aquellos valores que han hecho que las ciudades sobrevivan durante miles de años”.

¿Y los estados? “Han olvidado por qué existen”, explica Sassen. “El poder ejecutivo ha negociado directamente con la gran economía, el Fondo Monetario Internacional, la Organización Mundial del Comercio, mientras que el legislativo, que es el más democrático de los poderes, ha perdido su intersección con esa gran economía”. ¿Ejemplo? España, junio de 2012.

“Palabras como ciudad, Gobierno, inmigración...”, termina Sassen. “No las rechazo, pero sí que percibo que, en ese decir tantas cosas, nos falta por pensar qué es lo que no nos dejan ver”.

(Fuente *El Mundo*)